

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Sv. oče na Poljskem Spoštuj človeka in njegovo osebnost

V nedeljo, 9. junija, je Janez Pavel II. zaključil svoj pastoralni obisk na Poljskem, v svoji domovini. Papež ne zamudi priložnosti, da bi ne poudarjal, da je sin Poljske. To se je izkazalo še posebno ob zadnjem obisku, ko se je srečal z vsemi komponentami poljske družbe. Srečal se je z najvišjimi predstavniki države in Cerkve, kot npr. s predsednikom Lechom Waleso, z bivšim predsednikom generalom Jaruzelskim, z vsemi škofi ob otvoritvi škofovske sinode za celo Poljsko pa z zaporniki v Bloku (Wloclawek), s pravoslavnicami, z Litvanci, Judi, z otroki iz Černobila, z uniati, z vojaki. Lahko rečemo, da ni nikogar prezrl.

Vodilna misel njegovega obiska je bila: »Ne ugašajte Sv. Duha in bodite hvaležni Bogu.« Poljska sedaj, ko je dosegla demokratično svobodo, potrebuje razsvetljenje Sv. Duha, da bo svobodo znala prav uporabljati v vseh ozirih. Vsled tega je sv. oče v svojih govorih imel nekako katehezo o desetih božjih zapovedih. Dotaknil se je vseh deset božjih zapovedi. Tako je opozoril Poljake: »Dežela stoji pred izbiro, ali bo gradila svojo bodočnost brez Kristusa ali s Kristusom.« Rešiti se je treba laži iz preteklosti, posebno glede Cerkve. Ta ne ogroža avtonomije države in civilne družbe, saj je to nauk tudi zadnjega koncila. Vendar se mora tudi Cerkev prenoviti in priznati resnico tudi o sebi. Cerkev mora oznanjevati in pričati o Kristusu, toda brez strahu in brez cenzure, kot se je dogajalo v preteklih časih. Pričajmo resnico, da nas bo resnica osvobodila.

POZORNOST DRUŽINI

Posebno pozornost je Janez Pavel II. posvetil družini in njenim problemom. Zaklical je: »Tiste, ki so odgovorni za moralno življenje Poljske, bi vprašal, če jim je dovoljeno z lahko vestjo izpostavljati poljsko družino nadaljnjemu uničenju. Ne moremo govoriti o svobodi, kajti to je svoboda, ki usuznjuje. O tem si moramo izprašati vest prav sedaj, ko smo na pragu nove republike.« Papež je pri tem mislil na razpo-

roko, ki je zajela tudi poljske družine. Še bolj pa na abortus, na umor še nerojenih otrok. Poljski parlament je namreč začel razpravljati, da bi legalizirali abortus, kot je legaliziran že v vseh zahodnih državah. Abortus je papež ponovno in ponovno obsodil v svojih govorih na Poljskem, kot to dela tudi ob drugih priložnostih. Papežev apel proti abortusu so povzeli tudi laični časopisi, seveda ne v smislu obsodbe, temveč kako da je papež nazadnjaški.

Vse narode v državah bivšega real-socializma mika Zahod zaradi blagostanja in konsumizma. Temu miku so izpostavljeni tudi Poljaki. Zato jih je sv. oče opozoril: »Nikoli ne smemo težiti za materialnimi dobrinami, (se nadaljuje na 2. strani)

Uspešen referendum

Nedeljski referendum je vsestransko uspel. Na volitve je šlo 62,5% volivcev, kar je za referendum dober uspeh, in še bolj, če pomislimo, da je večina strank bila proti referendumu in so pozivale ljudi, naj ga bojkotirajo. DA (SI) je prečrtalo 95,6% volivcev. Tisti torej, ki so šli volit, so šli z namenom, da se volilni sistem v Italiji nekoliko spremeni na bolje.

Največ ljudi je šlo glasovat v pokrajini Veneto (72%); v naši deželi Furlaniji-Juljski krajini skoro 70%. Najmanj je bilo volivcev v Kalabriji, komaj 45%. Iz tega lahko sklepamo, da tam še vedno komandira mafia, saj je bil nedeljski referendum naperjen prav proti mafiji. Ta edina lahko slavi zmago v svojih krajih. Stranke, ki so pozivale k bojkotu, so ostale poražene in osramočene. Sedaj se perejo in se na razne načine izgovarjajo ter opravičujejo, vendar rezultat je tisti, ki je, in vsi ga morajo sprejeti, ker je ljudstvo v demokratični suveren sodnik.

Zdi se, da je ob uspehu referenduma šel predaleč predsednik Cossiga, ki že napoveduje razpust parlamenta. Mislimo, da se tudi on ne sme igrati z ljudstvom in pozivati ljudi na prepogoste volitve, saj bodo parlamentarne volitve tako in tako že čez eno leto.

Milan Kučan poziva k slogi

Kot poročamo na drugem mestu, so v slovenski skupščini (parlamentu) nastali veliki nesporazumi in spori. To pa ne samo med opozicijo in večino, temveč tudi med večino (DEMOSOM) samo. In vendar stoji Slovenija pred odločilnimi tedni osamosvojitve, ko bi morale biti vse politične sile strnjene, kot so bile ob plebiscitu lansko leto. Nad temi spori v tem trenutku je zaskrbljen predsednik Milan Kučan. Zaradi tega je uporabil priložnost nedeljskega srečanja slovenskih izgnancev v zadnji vojni v Brestanici, da je na politike naslovil tudi naslednje besede: Branili bomo svojo pravico do samostojne izbire poti v prihodnost. Do nje imamo pravico kot vsak drug narod. Ne da bi s tem kogarkoli ogrožali. Uprli se bomo vsaki sili, s katero bi nas hoteli pokoriti in naš oropati narodne svobode in dostojanstva. Slovenici smo že in bomo, če bo treba, še pokazali, da nas, čeprav smo majhen narod, ni mogoče uničiti in da nikomur - niti velikim - ne dajemo pravice barantati z našo usodo.

Zdaj je očitno, da je nujno povezati in napreči ustvarjalne moči vsega slovenskega občestva, da bomo uspešno izšli iz velikih težav. Razlikovanje po tem, kaj je kdo v preteklosti bil, in ne po tem ali hoče in zmore prispevati k skupnemu dobremu slovenskega naroda obnavljajo in poglabljajo stare delitve. Namenjajo nam usodo naroda, ki, zapleten v lastne, povsem nekoristne spore, s pogledom obrnjenim v svojo ne veselo preteklost, pozablja stopiti na vlak, ki brez zamujanja pelje v prihodnost. Zgodovina te zamude ne bo odpustila in ne bo milostni sodnik.

Kot narod smo zastavili previsoko vlogo, da bi si smeli privoščiti tako veliko neodgovornost, kot jo razkrivajo sedanji spori in očitki. Zaupam v zrelost slovenske skupščine in v odgovornost slovenskih političnih strank, ki so se s svojim podpisom na sporazumu zavezale, da bodo delale skupaj za uspeh plebiscita. Še je čas, a streznitev mora biti hitra in ujeta s težo naloge, ki jo živeči rodovi Slovencev ne bomo imeli priložnosti še enkrat izpeljati. Tu in zdaj se odloča usoda slovenstva. Je to zadosten opomin?

Skupno avstrijsko - italijansko priznanje?

Pogovori slovenskega z zveznim vrhom — slovenski finančni minister razburil parlament — Peterle: »Izjava Rupla pomeni nepotreben nož v hrbet!« — Se Italija odpira?

Rezultate pogovorov Kučana, Peterleta in Drnovška z Markovičem in obrambnim ministrom Kadijevičem prejšnji teden vsi ocenjujejo kot priznanje slovenske plebiscitne volje, da si jo bo zvezna administracija še poskušala ovirati. V pogovoru je Markovič ponudil, da s skupino ministrov v slovenskem parlamentu pojasni, kako si zamišlja razdružitev, očitno skupaj z vojaškim vprašanjem, saj bo v delegaciji tudi name-

Kvirinal polemichen

Na dnevnem redu notranje politike v Italiji je zlasti zadnje čase vedno bolj predsedstvo republike. Najvišja državna ustanova s sedanjim predsednikom se vedno bolj glasno in bolj pogosto oglašava v vsakodnevem političnem življenju, da smo se tega že kar navadili. Res pa je Kvirinal — sedež predsednika republike — tako visoka inštitucija, da se zato taka polemika še vse bolj občuti in odmeva. To še zlasti v odnosu do vlade, parlamenta, političnih strank in sodstva. Zlasti do slednjega sedaj vse bolj letijo puščice s tega rimskega griča, na katerega vrh si med drugim marsikateri vidni italijanski politik želi kmalu priti. Mandat sedanjemu predsedniku namreč zapade čez dobro leto...

NAPAD NA PREDSEDNIKA USTAVNEGA SODIŠČA

In tako se je zadnji čas predsednik republike kar hudo obregnil ob dve znani osebnosti najvišjega sodnega ustroja v državi. Najprej gre tu za predsednika Ustavnega sodišča, nato pa za podpredsednika Višjega sodnega sveta. Predsednik ustanovnega sodišča prof. Gallo je pred kratkim na zborovanju bivših partizanov (ANPI) v Bologni spregovoril o svojih pogledih na bodočnost republike. Med drugim je zatrdil, da je načrt za predsedniško republiko (za katere se zlasti zavzema socialistični voditelj Craxi) skrajno nevarno, saj lahko rodi kakega novega Hitlerja. Takoj so prišle strele s Kvirinala. Predsednik Cossiga je poslal solidarnostno pismo Craxiju, na katerega naj bi letele Gallove primerjave, v katerem je ostro obsodil domnevne neodgovorne izjave predsednika najvišjega sodišča. Gallo se je v začetku nekako delal, kot da se izjava ne tiče njega. Cossiga pa je medtem jasno povedal, da je mislil prav njega in skoraj indirektno povabil Galla, naj odstopi. Vsa zadeva je vzbudila v političnih krogih hrupa, saj gre za pravi vihar v odnosih med najvišjimi ustanovami oz. njihovimi predstavniki.

VOJNA S PREDSTAVNIŠTVOM SODSTVA

Ni se še polegla prva žgoča polemika, ko je že prišlo do naslednjega

nevarnega incidenta. Znano je, da ima Cossiga kot predsednik Višjega sodnega sveta (Consiglio superiore della magistratura - CSM) že dolgo časa s to ustanovo napete odnose. Pred časom je namreč odvzel mandat delegiranih nalog podpredsedniku posl. Galloniju (DC), kar je že vzbudilo razna tolmačenja. Sedaj pa je polemiko pravzaprav sprožil Galloni sam, ko je na vsedravnem zborovanju organizacije sodnikov dejal, da so na vrhu države »revolucionarji«, ter da se nikjer drugje ne dogaja kaj takega. Po teh izjavah je predsednik republike dejal, da so Gallonijeve izjave nezaslišane, žaljive in neolikane. Cossiga je še dodal, da bo še postopal z morda bučnimi potezami. Spet so predsednikove besede sprožile val komentarjev in polemik. Nekateri so takoj potegnili s Cossigo, drugi pa zagovarjali neodvisnost in avtonomijo sodstva. Pri vsem je včasih šlo tudi za slikovite primerjave, recimo ko je Cossiga (uporablja joč besedne igre) govoril o nekaki dvorišnji vojni petelinov (Gallo) in piščancev. Komentator italijanskega vsedravnega radijskega omrežja je pri tem pravilno komentiral, da je korak od besednih iger z imeni do igračkanja s telesnimi značilnostmi oz. napakami kaj kratek...

NEPOTREBNE POLEMICHE NA VRHU

Predsednika republike so pri vsem najbolj zgovorno in odločno zagovarjali socialisti, nato liberalci in še kdo drug. Odločno nasprotni in napadalni so bivši komunisti PDS. Bolj previdni so demokristjani. Glede zadnjega incidenta z Gallonijem je npr. tajnik DC Forlani, (ki slovi po svoji previdnosti), hudomušno pripomnil, da je bil verjetno kak »kikiriki« preveč. Manjše stranke so — razen liberalcev — itak bolj previdne.

Ves ta boj med najvišjimi ustanovami seveda ni signal prevelike urejenosti v državi. Kaže, da vlada v italijanskem političnem življenju velika nevroza. Znani francoski dnevnik Le Monde je pred kratkim prav s tem v zvezi zapisal o državnem poglavarju, da je velik motilec v političnem življenju. Gotovo je, da predsednik Cossiga vedno bolj živahno posega v javno življenje države in s tem sproža stalne reakcije z vseh strani. Vsekakor je tako politično in že splošno vzdusje v državnem življenju do skrajnosti škodljivo. Zato nekateri menijo, da bi prav vse to lahko privedlo res do predčasnih volitev, ki pa verjetno ne bi prinesle globlje rešitve problemov.

Spectator

Listnica uredništva

Prihodnji teden izidemo s prilogami na šestih straneh. Kdor želi kaj posebnega prispevati, naj pošlje vsaj do ponedeljka dopoldne.

Na rob razgovoru o Edvardu Kocbeku na Radiu Trst A

Pred nekaj dnevi je bil na Radiu Trst A dvogovor med pisateljema Alojzom Rebulo in Borisom Pahorjem o pokojnem Edvardu Kocbeku. Šlo je za kulturnika, ki sta bila pred leti vpletena v tako imenovano »Kocbekovo afero«, ker sta objavila Kocbekovo izjavo o pokolu domobrancev po končani vojni. Takrat sta na lastni koži (zlasti Boris Pahor!) občutila težo in ostrino tedanjega režima v Sloveniji, kateri ni prenesel resničnega poročanja o teh grozodejstvih.

V radijskem dvogovoru pa je bila vidna razlika v gledanju obeh pisateljev - prijateljev. Rebula je namreč v zadnjem času nekoliko spremenil svoje gledanje na Kocbeka, ki ga pa nekateri drugi še vedno postavljajo v oblake. Med temi je tudi Boris Pahor. Nikomur ne osporavam prepričanja o tem ali onem in tudi ne o Kocbeku. Vendar leži na dlani, kako sporen je Kocbek. Saj poleg zdravih idej in načel ima ogromno nihanj in nedoslednosti, ki ne govorijo njemu v prid. Medvojni čas je bil pač preveč grozljiv, da bi se negativno delo nekoga dalo prekriti zgolj z njegovimi umetniškimi prebliski. Ne morem namreč razumeti, kako naj v isti sapi proslavljam človeka, ki je jasno in nedvomno odobral nasilje, katerega sta partija in OF izvajali. Da o njunem sprenevedanju in obračanju po vetru sploh ne govorim.

Iznenadilo me je, ko si je Boris Pahor zastavil vprašanje: Kako bi se bilo vse razvilo, ko bi vsi (zlasti slovenski katoličani in drugi nekomunisti) sledili Kocbekovemu zgledu in od znotraj presnovali OF.

Kaj pa če bi vpašanje drugače postavili: Kako je bilo, če bi Kocbek ne šel naivno v OF, bi ne odobril in podpisal Dolomitske izjave (in tvegaj življenje!) in bi s tem ravnanjem ne zavedel toliko poštenih in dobromislečih Slovencev, ki so takrat govorili: Če je Kocbek v OF, je to gotovo dobra stvar in se zanj splača žrtvovati marsikaj, tudi življenje.

To so sicer vprašanja, ki bodo ostala vedno odprta. Smo pač ljudje različnih gledanj. Vendar so posledice takega in podobnih dejanj preteklosti preveč krvave, da bi se mogli tisti, ki smo ostali živi, z njimi kar tako igrati. Recimo že enkrat bobu bob in tudi v primeru Edvarda Kocbeka potegnimo črto ločnico: do tu tako, od tu naprej pa drugače. Kocbekova odgovornost za medvojni dejanja je namreč velika in ne moremo kar tako mimo nje ter jo prekrivati z različnimi njegovimi »vizijami«, ki so se izkazale kot krvava utopija.

Nočem s tem izzvati polemike, ki itak ne bo pripeljala nikamor in bomo ostali vsak na svojem bregu in s svojimi pogledi. Povedal sem le svoje mnenje, ki je gotovo drugačno od tistih, ki jim je Kocbek nesporen velikan duha in še česa drugega. Mislim, da moramo strogo ločiti med Kocbekom-umetnikom in Kocbekom-politikom, kajti politik Kocbek gotovo ni bil in jo je v celoti polomil, ko se je v politiko vmešal ter postal samo koristno budalo v rokah onih, ki so ga zvalili v OF za svoje skrite namene.

Po moji sodbi je torej Kocbek večji v svoji politični polomiji kot v umetniški veličini. Bodimo torej bolj objektivni in trezni v presojanju tedanjih dogodkov, ki so tako krvavo zarezali v naše narodno življenje in bomo te negativne posledice še dolgo čutili.

Bogomir Špacapan

(nadaljevanje s 1. str.)

Sv. oče na Poljskem

kot da bi bile namen samemu sebi. Zato mora biti gospodarska reforma v poljski državi usmerjena tudi v rast solidarnostnega čuta in z vedno večjo zavestjo skupnega dobrega. Papež torej obsoja kapitalistični in liberalni egoizem, ki vidi le sebe. To velja ne samo za posameznike, temveč tudi za države. Saj prisostvujemo, kako razviti industrializirani svet nima dovolj pozornosti za nezavite. Tudi zalivska vojna je bila pravzaprav zaradi petroleja in ne zaradi Kuwajta.

POHALA UKRAJINSKI CERKVI

V Przemyslu se je Janez Pavel II. srečal z ukrajinsko Cerkvijo, z uniat. Tja so prišli tudi številni verniki iz Sovjetske zveze z avtobusi (tristo) in s posebnimi vlaki. Rusija je torej to pot odprla meje. Papež je med drugim dejal: »Skupaj smo prišli, da se Bogu zahvalimo zato, ker je ukrajinska Cerkev končno lahko izšla iz katakomb. Usmiljeni Bog je dopustil, da je ukrajinska Cerkev bizantinskega obreda kljub vsem preganjanjem ostala zvesta dvema svojim značilnostima: zvestobi svojim bizantinskim tradicijam in zvestobi Apostolskemu sedežu.« Potem je omenil težke razmere, ki jih je ta Cerkev morala prenesti: vsi škofje internirani in zaprti, tisoči in tisoči vernikov pregnani. »Toda niti en sam škof ni zatajil svoje vere in svoje zvestobe Petrovemu sedežu,« je papež pohvalil to Cerkev. Srečanja s papežem se je udeležil tudi kardinal Lu-

bačivsky iz Lvova v Sovjetski zvezi. Vsem je priporočil strpnost s pravoslavni in na koncu javil tudi veselo vest, da bodo uniat v Przemyslu dobili svojo katedralo v novi cerkvi Srca Jezusovega.

In še zadnje: v Olsztynu je sv. oče stopil tudi med otroke iz Mohileva (Ukrajina), ki so tam gostje na zdravljenju zaradi črnbilskih atomskih eksplozije, kot so npr. tudi v Sloveniji. Ob koncu je deček Sergej rekel: »Rad bi, da bi papež prišel v Černobil, da bi videl, kaj so tam hudički naredili.«

Skupno avstrijsko-italijansko priznanje

teri poslanci so vladi očitali, da jim je torej v preteklih mesecih lagala z izjavljanjem, da priprave na osamosvojitve tečejo normalno. Svoje ogorčenje so z javno izjavo izrazili tudi poslanci Slovenske demokratične zveze, indikativno pa je, da jo je podpisal Dimitrij Rupel. To je Peterle imenoval kot nepotreben nož v hrbet, glede Šešokovih izjav v parlamentu pa dejal, da pač Šešok ni govoril v imenu vlade in ponovno zatrdil, da osamosvajanje poteka normalno.

Konec minulega tedna pa se je slovenski premier skupno z gospodarsko delegacijo mudil v Rimu, kjer naj bi mu Andreotti zatrdil, da bo Italija upoštevala in spoštovala politično voljo Slovencev ter Slovenijo upoštevala kot naslednico mednarodnih pogodb, glede zaščitnega zakona pa naj bi Andreotti dejal, da so sedaj odpadle nekdanje politične ovire glede odnosa italijanske republi-

Svetovni slovenski kongres in SSK

Slovenska skupnost je pristopila k Svetovnemu slovenskemu kongresu kot kolektivni član. To je na zadnji seji sklenilo deželno tajništvo, da bi tudi uradno in simbolično podprlo pobudo za povezovanje in združevanje Slovencev dobre volje, doma in po svetu, na temelju vzajemne pomoči in zavezanosti slovenstvu. Kot je znano, politične organizacije v Svetovnem slovenskem kongresu nimajo volilne pravice. Gre torej za moralno podporo, ki želi biti tudi spodbuda somišljenikom, naj se vključijo v to vseslovensko gibanje.

Alkoholizem v Italiji

Pretirano uživanje alkohola je v Italiji mnogo bolj razširjeno, kot se splošno misli. Zaradi vina umre v Italiji več ljudi kot zaradi mamil. Največ vina v Evropi se popije v Franciji — 92 l letno na osebo — takoj za Francijo pa je Italija — 90 l letno na osebo. Italiji pa pripada prvo mesto v uživanju žganih pijač.

Pretirano uživanje alkohola povzroči letno 30.000 smrti, 50% prometnih nesreč in nesreč na delu, 25% samomorov.

V bolnišnici opazijo pri 30% bolnikov in pri 5-10% bolnic tudi zlorabo alkohola. V psihiatričnih bolnišnicah pa je kar tretjina bolnikov sprejetih zaradi alkohola.

Predsednik senatne komisije za zdravstvo je leta 1987 dejal, da se v Italiji nič ne naredi, da bi ustavili to nesrečo in si celo prikrivamo to realnost.

Ali se je možno rešiti zasvojenosti alkoholu? Možno je. Zdravniki priporočajo razne poti. Največ je odvisno od volje alkoholika: veliko pomoči lahko dobi od lastne družine.

V Italiji žanje velik uspeh zdravljenje v družini, kakor si ga je zamislil in vpeljal Vladimir Hudolin.

ke do Slovencev v zamejstvu. Obisk slovenske vladne delegacije v Rimu, ki je bil naravnano predvsem gospodarsko in finančno, pa naj bi nadaljeval Kučan s sprejemom pri Cossigi in papežu.

V pogovoru za dunajski dnevnik Der Standard pa je avstrijski zunanji minister Mock napovedal, da bi Avstrija priznala Slovenijo v povezavi z Italijo in dejal, da ga ne bi presenetilo, če bi do osamosvojitve prišlo še pred 26. junijem. Vendar pa iz ministrovih izjav ni povsem jasno, ali bi Avstrija Slovenijo priznala tudi brez koordinacije z Italijo, katere stališče o »spoštovanju politične volje Slovencev« tudi ni povsem nedvoumno.

Černobilski otroci pri Lojzetu Peterletu

»Z božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo.«
(Mr 4, 26)

Duša evangelija je oznanilo o Kraljestvu. Z njim začenjamo v življenju tega sveta, v vsej polnosti ga bomo uživali pri Bogu.

Po dvatisoč letih še vedno slišimo oznanilo o skrivnostni moči majhnega semena, ki se je razraslo v mogočno drevo. Človeku je potrebno verno, predano, preprosto, iskreno, pogumno in delavno srce, da drevo obrodi bogate sadove resnice, življenja, svetosti, milosti, pravičnosti, miru in ljubezni.

Božje kraljestvo, ki ga gradimo in za katerega se trudimo, je kraljestvo ljubezni in je nad vsako politiko, osebnimi koristmi, častihlepjem, lažjo, prevaro, hinavščino in se ne da podkupiti. Nad njim so razočarani vsi, ki se trudijo predvsem za kraljestvo na tem svetu.

Zadovoljiti se s tem, kar imamo, deliti z drugimi, služiti in odpuščati, so veje na drevesu evangelija, ki ga je zasejal Jezus. Sadovi so dostojno in človeka vredno življenje za vse. Pod pogojem, da vzamemo seme besede zares...

MILAN NEMAC

BRALCI PIŠEJO

Poročanje in resnica

V Primorskem dnevniku z dne 23. maja t.l. je članek »V Sloveniji se porajajo novi časopisi«. Dopisnik B.S. na dolgo in široko poroča, kaj se je govorilo na sestanku slovenske združene opozicije (prenovitelji in socialisti, ki so se jim pridružili še liberalci, predstavniki narodnostnih skupin in Krščanski socialci) glede »medijske vojne«. Pri tem pravi pisec: »Sedaj je v igri bolj subtilna, toda zato učinkovitejša akcija prilasčanja obstoječega in ustvarjanja lastnega, skrajno desnega projekta, ki ga predstavlja Slovenec kot nadaljevalec časopisa, ukinjenega, ker je sodeloval z italijanskim in nemškim okupatorjem...«

Stavek oziroma ugotovitev je hudo krivična in lažniva, ker potvarja resnico. Dopisnik B.S. te »ugotovitve« Demosove opozicije ne komentira: ali ker je noče zaradi »objektivnosti« poročanja ali pa ker resnice res ne pozna. Resnica je pa tale: Slovenca je ukinila slovenska komunistična oblast takoj maja meseca 1945, ker je bil katoliški dnevnik, ker je dosledno in načelno pisal o komunizmu in ker so bili njegovi uredniki znani katoliški kulturni delavci in duhovniki, kot n. pr. dr. Ahčin, dr. Kuhar in drugi. Ukinjeni so bili tudi vsi ostali katoliški listi n. pr. Domoljub, pa tudi nekatoliški nekomunistični časopisi n. pr. Jutro. Slovenec in mnogi katoliški časopisi so bili tiskani v Jugoslovanski tiskarni, ki je bila last Kat. tiskovnega društva, čigar predsednik je bil duhovnik in univerzitetni profesor dr. Odar. Vso lastnino, ki je obsegala tudi knjigarstvo, so komunisti takoj zaplenili, »podržavili« in postavili v službo svojega režima. Če se skuša

poravnati krivice in vrniti zaplenjeno premoženje, ali je to »prilasčanje obstoječega«.

Kaj pa očitek »sodelovanja z okupatorjem«? Ta očitek in obtožba so komunisti in »ljudska oblast« napravili po vojni — in tudi že med državljansko vojno in revolucijo — vsakomur, ki ni bil z njimi! Zgoraj omenjeni uredniki gotovo niso sodelovali z okupatorjem. Obratno je res! V uredništvu Slovenca, zlasti pa še v upravi Slovencev, ki jo je vodil ing. Jože Sodja, je bilo središče obveščevalne proti-okupatorske službe za Zaveznike, in ing. Sodja je bil vrnjen član med Zagrebom in Trstom, kjer je deloval predvojni mariborski urednik Joco Golec, ki je bil povezan z Italijo in tako z Londonom (glej tudi Vauhnik: Nevidna fronta). K Sodji so se stekala poročila; tam so se skrivaj shajali med drugimi duhovnik Jože Godina, dr. Albin Smajd (ki ga je leta 1946 OZNA ugrabila v Trstu in »likvidirala«) in tudi podpisani, ki je deloval kot občasni kurir med Ljubljano, Trstom (Golec) in Gorico (dr. Janko Kralj).

Pod Italijani se je ta aktivnost še kar dobro dala skrivati, čeprav so jo slutili. Pod Nemci pa je bilo težje in nevarneje. Ko so spomladi 1944 Nemci prišli vezni člen v Italijo (neki redovnik) in ko je — baje po izdaji nekoga — Gestapo prišla na sled mreži v Ljubljani in Trstu, so od maja do jeseni 1944 bili odkriti skoraj vsi člani in sodelavci obveščevalne mreže. V zapor so prišli, bili zasliševani in nato skoraj vsi poslani v uničevalna taborišča: Joco Golec je bil usmrčen v Rižarni v Trstu, ing. Sodja je bil nekaj mesecev v zaporih v Ljubljani in nato poslan v Matthausen (je preživel, rešili so ga Amerikanci in se je preselil v Združene države, kjer je umrl). Gestapo je bila zlasti besna na obveščevalce domobranstva; za zapahe so prišli Vinko Mehle, Ciril Ahlin, Martin Kranner, Jože Bitenc, Zrimšek, Vinko Lipovec, podpolkovnik Peterlin, major Križ, major Vizjak, kapetan Ilovcar (ki je bil šef obveščevalnega odseka Slov. domobranstva) in še drugi. Skoraj vsi so bili poslani v Dachau. Ilovcarja so tam usmrtili; Peterlin, Križ, Mehle pa so bili po vkorakanju Amerikancev v taborišče z zvijačo kot jugoslovanski državljani odpeljani od jugoslovanske komunistične misije v »domovino« (rešil se je le Ahlin, ki je ležal bolan v bolnišnici), postavljeni pred »proces« in usmrčeni.

Toliko in vsaj nekaj o »sodelovanju Slovencev z okupatorjem«. O vsem tem so gotovo še ohranjeni zapisniki Gestapa o zaslišanjih, ki so prešli potem v roke OZNE. Vsaj leta 1965 je ta arhiv še obstajal.

K.M.(Mirt)

Slavje na Predmeji

Milan Volovšek: Narte Velikonja

V soboto, 8. junija, je bilo na Predmeji napovedano slavje ob odkritju spominske plošče Narteju Velikonji. Uro začetka so zadnji čas spremenili, zato je marsikdo prišel prepozno. Slavje se je začelo z mašo zadušnico za pokojnega Velikonjo. V farni podružnici je vodil somaševanje gospod Alojz Vetrih skupaj z domačim župnikom in še nekaterimi duhovniki. Potem so se pred domačijo Bevkovi, v kateri se je točno pred sto leti rodil »Nacetov pob«, zbrali Velikonjevi in domačini ter številni gostje iz Ljubljane in drugih krajev Slovenije ter skupina Goričanov in Tržačanov.

O pomenu in važnosti te pobude sta spregovorila podpredsednik skupščine občine Ajdovščina in pesnik Dane Zajc; njemu je kot predsedniku Društva slovenskih pisateljev pripadla tudi čast, da je spominsko ploščo odkril. Nalogo, da prikaže Velikonjev literarni opus, je prevzel prof. Bojan Bratina, po rodu Predmejčan. Pri slovesnosti ni seveda manjkalo ubranega petja in to po zaslugi moškega zbora s Cola in novogoriškega kvarteta, medtem ko je član novogoriškega gledališča in trem domačim dekletom bilo zaupano branje posrečeno izbranih odlomkov iz Velikonjevih del.

S.B.

RAZSTAVE

Slikarka in ilustratorka Marjanca Jemec - Božič

Marjanca Jemec - Božič je umetnica doma iz Maribora. Doslej je poleg približno 90 ilustriranih knjig, prevedenih tudi v več jezikov, pripravila deset osebnih razstav doma in na tujem; udeležila se je tudi več skupinskih razstav in prejela za svoje dosežke več nagrad in priznanj. Med pomembnejše gre zabeležiti Prix Japan iz leta 1971, tri leta kasneje prvo nagrado UNICEF za voščilnico, 1981. leta pa kar dve: Kajuhovo in Levstikovo nagrado. Njena dela bogatijo tudi revialni tisk za mladih in otroke, njene se tudi nekatere televizijske slikanice.

Široko je zasnovano njeno ustvarjanje, vendar njen sloves raste predvsem iz ilustratorske dejavnosti, s katero skoraj trideset let bogati otroški sanjski svet. Da je slovensko ilustratorstvo doseglo svetovni odmev, je zasluga tudi Marjanca Jemec - Božič.

Prav ta njena ilustratorska uspešnost je narekovala Likovnemu svetu Ljubljanske banke, goriški Kmečki banki in upravnemu odboru Kulturnega doma, da so njej posvetili sicer neobičajno razstavo. V

galeriji Kulturnega doma so na ogled od 6. do 15. junija njene ilustracije iz zadnjega desetletja ustvarjanja: tokrat likovna govorica spregovori brez besedne.

Na odprtju razstave je ustvarjalne značilnosti umetnice orisal kritik Aleksander Bassin, v italijanščini Jožko Vetrih, in v sklepu poudaril, da je razstava namenjena po duhu in srcu mlajšim in starejšim mladostnikom.

Slomškovo priznanje našemu sodelovalcu

Na praznik Marijinega obiskanja je mariborski škof dr. Franc Kramberger podelil najvišje priznanje mariborske škofije - odlikovanje z reliefno podobo prvega mariborskega škofa Antona Martina Slomška z napisom Za zvesto služenje mariborski krajevni Cerkvi ter plaketo našemu sodelavcu Ivanu Virniku, uglednemu časnikarju in publicistu iz Kranja.

V utemeljitvi za podelitev Slomškovega priznanja je med drugim zapisano, da si je Ivan Virnik v preteklih desetih letih s svojimi članki, spominskimi zapisi in radijskimi oddajami prizadeval za najširšo javno predstavitve škofa Slomška in njegovega življenja. Kot časnikar je ponesel Slomškovo misel med Slovence po vsem svetu. To dokazujejo njegovi številni prispevki v slovenskem celovškem tedniku Nedelji in reviji Družina in dom, v Katoliškem glasu ter v najstarejšem slovenskem verskem časopisu Ave Maria v Lemontu (ZDA). Razen v verskih tednikih in mesečnikih je nagradenec objavljaval svoje članke tudi v tržaškem Primorskem dnevniku.

»Če temu bogatemu opusu,« je v nadaljevanju rečeno v utemeljitvi, »dodamo še vrsto slovenskih radijskih oddaj, ki jih je odlikovanec pripravil o Slomšku za Radio Celovec in Vatikan, moremo reči, da je Ivan Virnik med slovenskimi časnikarji in publicisti v preteklem desetletju veliko, če ne kar največ, prispeval k poznavanju Slomška, njegovega življenja in dela. Kot časnikar se v svojih prispevkih ne ustavlja samo pri golem poročanju ali naštevanju dejstev, marveč bralcu odkriva časovno in idejno ozadje, globinsko vzročno zvezo med dogodki in danostmi, ki so bile za Slomška imperativ naravnost preroškega odočanja in delovanja. Tako zna Slomška približati v zgodovinskem kontekstu, kar je za pravilno poznavanje slovenskega svetniškega kandidata nad vse pomembno. Že 25 let sodeluje s slovenskim radijskim uredništvom ORF v Celovcu s svojimi kulturno-zgodovinskimi in spominskimi oddajami o pozabljenih, po krivici zamolčanih, nasilno prezrtih zaslužnih slovenskih možeh, med katerimi si je tolikokrat izbral škofa Slomška. Zato ga je Krščanska kulturna zveza v Celovcu že nagradila z Janežičevim priznanjem, cistercijska opatija v Stični pa mu je lani ob 900-letnici rojstva sv. Bernarda podelila odličje sv. Bernarda, najvišje javno priznanje slovenskih cistercijanov.«

S podelitvijo mariborskega škofijskega odlikovanja je postal Ivan Virnik v Sloveniji prvi časnikar in publicist dobitnik Slomškovega priznanja.

Čestitkam našemu sodelavcu za visoko priznanje mariborske škofije, se pridružuje tudi uredništvo Katoliškega glasa.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

»Pueri Cantores« v Vidmu

Prihodnji mesec september, od 4. do 8. septembra, bo v Vidmu 4. narodni kongres pevskih zborov »Pueri Cantores«. Italijanska zveza »Pueri Cantores« združuje na tisoče mladih iz cele države, ki gojijo predvsem liturgično petje. V raznih župnijah imajo namreč zbere mladih pevcev za petje med liturgičnimi obredi, zlasti med sv. mašo. Gojijo pa tudi petje izven liturgije. Organizacijo kongresa je prevzel zbor Pueri Cantores iz videmske stolnice, ki mu predseduje Walter Clocchiatti, dirigira pa prof. Savino Pajani.

Na kongresu bodo nastopile tudi skupine mladih iz drugih držav Evrope: Francija, Nemčija, Švica, Avstrija, Jugoslavija, Poljska in Grčija.

Slovinci na Laškem

Slovence na Laškem imenujemo tiste slovenske ljudi, ki so se naselili in živijo v občinah Tržič, Ronke in Starancan. Po veliki večini so to Kraševci, ki so se tja preselili iz Doberdoba, Opatjega sela, Brestovice, Vrha pred zadnjo vojno in po njej predvsem zaradi zaposlitve v tržičkih ladjedelnicah. Po zadnji vojni so v Ronkah odprli osnovno šolo, v cerkvi pa so uvedli slovensko mašo enkrat na mesec. Zanj skrbi sedaj župnik iz Doberdoba g. Ambrož Kodelja, prej pa so tja hodili maševat duhovniki iz Gorice. Verniki obiskujejo to mašo v kar lepem številu iz vseh okoliških vasi; pri maši poje ženski zbor. Ta je duša tudi raznih kulturnih pobud.

V zadnjih letih so pa ustanovili svoje kulturno društvo in na občini odprli knjižnico tudi s slovenskimi knjigami. Ker so sedaj v pripravi novi občinski statuti, si tamkajšnji rojaki prizadevajo, da bi v statute občine v Rokah prišle v poštev tudi pravice slovenskih občanov. O tem smo sicer že poročali, omenjamo pa še, da so v zvezi s tem Aleksandra Devetak, pokrajinska svetovalka za bivšo KPI, Sonja Pahor, občinska svetovalka, in Marko Jarc, predsednik Slovenske komisije pri večnamenskem centru v Rokah, vložili na občino v Rokah dokument, v katerem zahtevajo, naj se v novih občinskih statutih upošteva dejstvo, da v občini živijo tudi Slovenci. Npr.: uporaba slovenskega jezika je dovoljena in priznana ob italijanskem v vseh javnih oblikah... Občinska uprava upošteva in ščiti etnične in ekonomske pravice slovenske manjšine...«

Smemo upati, da občinska uprava v Ronkah ne bo rekla, da Slovencev v Ronkah ni, ker niso vpisani v Rimu.

Predstavitve nove knjige v Rokah

Na pobudo društva Jadro sta avtor in ravnatelj novogoriške knjižnice predstavila v petek, 17. maja, v Romjanu novo zbirko pravljic in pripovedk, ki jih je zbral, napisal in tudi ilustriral slikar in oblikovalec knjig Pavel Medvešček iz Anhovega (N. Gorica).

Knjigo je izdala založba Kmečki glas iz Ljubljane v zbirki narečnih knjig.

Naslov knjige je Na rdečem oblaku vinograd rase, podnaslov pa Pravce n štorje od Matajurja do Korade. Pripovedi, ki jih je avtor razdelil na 6 poglavij, je 117. Te je avtor sam zbral po zadnji vojni pri ljudeh, ki so še živeli po samotnih zaselkih med Sočo in reko Idrijco, torej ob meji z Benečijo.

TRST

Mladinski tabor - Draga

Študijski dnevi DRAGA, ki jih vsako leto prireja na Opčinah Društvo slovenskih izobražencev, se lahko ponajšajo že z dolgo tradicijo. Poznani so tako rekoč v celem slovenskem kulturnem prostoru - v zamejstvu, matici in zdomstvu. V letih, ko je v Sloveniji vladal avtoritarni režim, je Draga enkrat letno združila veliko število demokratično usmerjenih javnih in kulturnih delavcev ter intelektualcev in jim nudila enkratno priložnost soočanja, razmisleka in tudi načrtovanja skupne slovenske bodočnosti.

Danes, ko se je situacija v Sloveniji spremenila in se mnogi sprašujejo in dvomijo o aktualnosti študijskih dnevov DRAGA, se je skupina mladih s konkretno pobudo jasno izrekla o pomembnosti in nenadomestljivosti tega srečanja. Sprožili so namreč zamisel, da bi podobno manifestacijo organizirali tudi sami po meri, okusih in potrebah mladih. V tem okviru so neformalno ustanovili pripravljalni odbor, ki bo skrbel za organizacijo in izpeljavo te podube.

Mladi smo si bili edini v ugotovitvi, da potrebujemo tako srečanje, ki bi bilo po eni strani priložnost, da vzpostavimo stike in postavimo temelje za prijateljstvo med sovrstniki z Goriškega, Koroškega, Tržaškega, iz Slovenije in tudi zdomstva, po drugi pa ponudba takih informacij, ki bi bile koristne za kulturno in politično formacijo mladega človeka, ki hoče biti aktivno vključen v gradnjo nove demokratične družbe, bodisi v mladi državi Sloveniji bodisi v Italiji in drugje. To torej pomeni aktualno, konkretno tematiko, skupno življenje in diskusije, debate, izmenjave mnenj in izkustev ter družabnost - skratka živahno in originalno srečanje.

Na podlagi teh smernic je zrasel torej načrt o Mladinskem taboru - Slovenski Diogen po Evropskem Babilonu, ki bo v parku Fižgarjevega doma na Opčinah pri Trstu od srede, 28. avgusta zvečer, do petka, 30. avgusta popoldne, ko se bodo že začeli študijski dnevi DRAGA.

Mladi bomo torej skupaj preživele skoraj 48 ur, ki jih bo napolnjeval raznolik program. Poslušali bomo dve predavanji: Politični in socialni problemi Evrope ob propadu starih ideologij in Dinamika in mehanizmi demokracije ter pričevanje javnih delavcev z naslovom Osebnosti pod drobnogledom.

Informacije, ki jih bodo predavana nudila, bomo penesli v svojo konkretno stvarnost med diskusijami in okroglimi mizami. Nekaj časa pa bo seveda odmerjenega tudi zabavi, družabnosti in pa trenutku zbranosti v obliki sv. maše.

Zaradi pečata, ki smo ga dali temu srečanju in zaradi organizacijskih problemov, je število udeležencev omejeno. Kdor se vpiše, ima prenočevanje in hrano preskrbljeno. Vpisnino, ki jo bomo še točneje določili, lahko poravnate ob prihodu na Tabor.

Prijave zbirajo predstavniki nekaterih organizacij: za Goriško skupino IZVIR, za Slovenijo MOŠ, za Koroško Katoliška mladina, drugače pa Slovenska prosveta - Trst.

Za mladinski odbor: Breda Susič in Alenka Štoka

Opčine

Openska Hranilnica in posojilnica je imela svoj vsakoletni občni zbor, na katerem so dali tudi obračun za preteklo leto. Skupnih dohodkov je bilo 23.127.433.144 lir. Poslovni dobiček je znašal 2.696.575.667 lir. Premoženjsko stanje je izkazovalo 673.587.374.054 lire.

Kresnice so romale

Otroški zbor »Kresnice« od Sv. Ivana v Trstu: kdo ga ne pozna? Vodi ga sestra Karmen in si je pridobil že precej slovesa, saj nastopa ob vseh prilikah v domači župniji kot tudi ob javnih prireditvah. Po vztrajnosti in zvestobi za kulturo lepega petja je dosegel dokaj visoko raven. To pa kar kliče po nagradi. In sestra Karmen jih je v ta namen povabila na enodnevno brezplačno romanje - izlet v Stično.

V stiškem samostanu so šolarji in njihovi spremljevalci stopili v živ stik tega, nekaj stoletij starega verskega središča, si ogledali muzeje in prisostvovali zgodovinskemu filmu.

Po dobrem kosilu v ogromni samostanski obednici so se napotili še na Muljavo, rojstni kraj Josipa Jurčiča. Sreča je bila imeti za vodiča pri ogledu muzeja odličnega domačina, ki je mojstrsko prikazal značilne poteze nepozabnega Krjavlja in njegove dogodivščine.

Čudovit prostor za odrske prireditve pa so naši mladi kar naskočili in igralski genij se je spopadel z žogami in igrami vseh vrst.

Škoda, da mladih ni kdo povabil, da bi prislunili lepoti in tišini bližnjega gozda, kjer so krilati prebivalci nežno prepletali svoje melodije.

Polni dobrega počutja so se v avtobusu naši šolarji preizkusili še pred mikrofonom s petjem ter sebi in drugim krajšali čas s posrečenimi šalami in dovtipi.

F.V.

Obvestilo

Udeleženci romanja in potovanja na Češko in Slovaško, lahko od 16. junija dalje dvignejo romarsko knjižico tam, kjer so se vpisali.

Spominska plošča škofu A. Santinu

Kot poroča Glas koncila so na pobudo Združenja Italijanov v Istri v nedeljo, 5. maja, odkrili spominsko ploščo tržaškemu škofu msgr. Antonu Santinu na njegovi rodni hiši v Rovinju, kjer se je pred sto leti rodil. V družini se je rodilo 11 otrok, poznejši tržaški škof Anton Santin je bil najstarejši. Glas koncila piše o njem zelo pohvalno in trdi, da se je zelo zavzemal za Hrvate v Istri. Drugi zgodovinarji pa njegove odnose do Hrvatov in Slovencev drugače ocenjujejo. Najbrž ni še prišel čas za neko vsestransko objektivno presojo dela in življenja.

Čestitke

Ob 20. letnici delovanja Tržaškega slovenskega okteta, ki ga sestavlja tudi 5 bazovskih pevcev in ki vztraja v tako zahtevnem delu in trudu, čestita bazovska župnijska skupnost in vošči veliko uspehov v korist naše slovenske manjšine.

Naj bi njih lepo petje, ki ga slišijo po vseh celinah sveta, zbudilo v naših mladih ljubezen do naše lepe pesmi in jih spodbudilo k posnemanju.

Pogreb krščanske matere na Jazbinah

Pretekli torek, 4. junija, je bil na Jazbinah pogreb Karoline Klanjšček, matere Zdravka Klanjščka in še treh drugih otrok. Pogreb je bil res izreden zaradi udeležbe vernikov od bližnjosti in daleč; pa tudi dušni pastirji so ji izkazali poslednje priznanje, saj jih je somaševalo z domačin župnikom Anonom Lazarjem kar sedem. Prišli so, da izkažejo svojo hvaležnost do pokojne, do moža in do otrok. Pokojnica je namreč prav lepo skrbelo za domačo cerkev in za duhovnike. Posebno je bila povezana s pok. Mirkom Filejem, Ludvikom Rusjanom in Albinom Martinčičem, pa tudi z vsemi nekdanjimi župniki v Števerjanu, kamor spadajo Jazbine.

Med mašo je pel cerkveni zbor iz Rupe/Peči, ki ga že dolgo let vodi ravno Zdravko, njen sin.

Od pokojnice se je med mašo poslovil g. Lazar. Orisal je njeno življenje marljive briške žene, verne in tudi preizkušane. Očeta ni poznala, mati je skrbelo zanj s tem, da je s košem na hrbtu hodila prodajati vsakovrstno kramo po Soški dolini do Bovca in večkrat jemala s seboj tudi malo Lino. Še mladi je mama umrla. Tudi mož ji je umrl še predno se je rodila prva hčerka. Vdova se je je znova poročila z Anonom Klanjščkom prav tako iz Cerovega; z njim je imela še tri otroke. Med zadnjo vojno je mož bil v zaporu, potem pri partizanih in je za otroke skrbelo sama. Po vojni se je z možem preselila na Trebež, ko so začrtali sedanje državne meje, ki gredo v Brdih prav sredi vinogradov in vasi. S pridnostjo sta z možem in tudi s pomočjo otrok, ki so odrasli, zgradila na Jazbinah nov dom. Kako sta se veselila tudi cerkvice, ki je bila zgrajena zlasti s prizadevanjem pok. Albina Martinčiča. Ves čas bila skrbna cerkovnika, dokler nista te skrbi prepustila hčerki Ivanki.

Bog jo je nazadnje preskusil tudi s hudim trpljenjem, ki ga je pa vdan kot svetopisemski Job prenašala. Imela je pa dobre otroke, ki so jo hoteli imeti doma, da je doma tudi umrla. G. župnik je spomine nanjo zaključil: «Še zadnji dan je pri polni zavesti pri maši na domu prejela sv. zakramente za umirajočem in prosila Gospoda: Tvoja volja naj se zgodi. Učakala je 80 let.»

Možu Antonu in vsem otrokom tudi naše sožalje.

SKPD MIRKO FILEJ

prireja v soboto, 15. junija ob 20.30 v goriški stolnici

ORGELSKI KONCERT

Nastopa organist Paul Šifler slovenski rojak iz ZDA.

Orgelski koncert v goriški stolnici

V soboto, 15. t.m., bo v goriški stolnici orgelski koncert, ki ga prireja SKPD Mirko Filej. Nastopil bo slovenski organist Paul J. Šifler, rojak iz ZDA, z zelo zanimivim repertoarjem. Šifler živi in deluje v Kaliforniji, kjer stalno orgla zlasti v Hollywoodu. Sam je tudi skladatelj, zlasti orgelskih, pa tudi vokalnih in drugih del. In prav na tem koncertu bo na sporedu več njegovih skladb. Šifler je že z uspehom nastopil na koncertu v cerkvi sv. Ignacija pred nekaj leti. Naš ameriški rojak praznuje letos svojo osemdesetletnico. Vedno rad prihaja zlasti v Gorico, kjer ima sestro. Nastopa pa tudi v Sloveniji, s katero ga tudi vežejo sorodniške vezi.

Koncertni program je zelo pester in zanimiv. Začel se bo s Šiflerjevo skladbo Entrata. Nato bosta na sporedu dva francoska skladatelja, Dandrieu (The Fifers) in Dupré (Antiphon V). Sledijo tri kompozicije J.S. Bacha, in sicer Wer nun den Lieben Gott, Pastorale III in Preludij in fuga v e-molu. Na vrsti sta nato Mozartova Romanca in Schubertova Ave Maria. Šifler nam potem predstavi pet svojih skladb: Meditacije na Amazing Grace, preludije na Tisoče krat pozdravljena, Poslan z nebes je angel in Presveto srce ter Naravo in ptice (avtor rad glasbeno opisuje ptičje petje, podobno kot veliki sodobni francoski glasbenik O. Messiaen). Koncert bo zaključila Peetersova Toccata na Zahvalno pesem (Te Deum). Koncert se bo začel ob 20.30. Vstop prost.

Sovodnje

V ponedeljek, 3. junija, se je na Vrh sv. Mihaela sestalo razširjeno vodstvo sovodenske sekcije SSK pod vodstvom Branka Černica, ki je član komisije za sestavo občinskega statuta. V uvodu srečanja je seznanil prisotne o delovanju komisije, ki je izdelala osnutek treba ga je še proučiti ter skupaj s predstavniki občine Števerjan in Doberdob zavzeti skupna stališča, saj je statut izredno pomemben za našo narodnostno skupnost. Seje se je udeležil tudi dr. Štefan Bukovec, ki je eden prvih pobudnikov in glavni koordinator priprave dveh brošur, ki jih je izdala SSK v sodelovanju krožka Virgil Šček. Brošuri obravnavata zakon št. 142 o reformi krajevnih uprav.

V razpravi o osnutku sovodenske občine so izluščili predvsem tri poglavja, ki jih je treba še posebej proučiti: 1. občinski tajnik mora pasivno in aktivno obvladati slovenski jezik; 2. v poglavju o referendumu naj bo vnešeno besedilo, da občani z referendumom ne morejo odločiti o vprašanju zaščite manjšine; 3. državljani branilec mora pasivno in aktivno obvladati slovenski jezik.

V kratkem so načrtovana še razna srečanja med predstavniki različnih političnih komponent iz vseh treh slovenskih občin na Goriškem.

Remo Devetak

Novice

Seri Horvat, predsednik gospodarske zbornice Slovenije, je z delegacijo v ponedeljek obiskal SDGZ Gorica na novem sedežu. Izrazil je zadovoljstvo, da je prvi obiskal naš novi sedež. S predsednikom Nanutom sta pregledala vse odprte probleme z gospodarskega področja, ki jih ni malo. Sestanek je zaključil z nekaterimi konkretnimi odločitvami in dogovorila sta se o nadaljnji izmenjavi mnenj.

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL - GORICA

GLASBENI POKLON GOJENCEV

ob zaključku šolskega leta

- Cerkev sv. Ignacija - Baročna dvorana
Četrtek, 13. junija 1991 ob 20.30
- Cerkev sv. Ivana
Sobota, 22. junija 1991 ob 21. uri

Obnovili bodo cerkev na Prevalu

Prizadevanja za obnovo cerkve Matere božje na Prevalu so bila uspešna. V končni fazi so namreč vse priprave, da se začne z deli. Računajo, da bo prihodnje leto 15. avgusta, ko je na Prevalu glavni praznik, cerkva že dokončana.

Župnijska skupnost v Moši, kamor sedaj spada Preval, je dala tiskati v slovenskem jeziku lepo opremljen depliant s podobo kipa Matere božje na Prevalu in z raznimi zgodovinskimi podatki. Iz teh izhaja, da je njega dni cerkva spadala pod Cerovo v Brdih, ki je pa sedaj ostalo onstran državne meje.

Čestitke

Župnije devinskega dekana iskreno čestitajo in se zahvaljujejo znanemu in priznanemu zboru Fantje izpod Grmade za 25-letnico plodovitega delovanja na kulturnem in verskem področju z željo po nadaljnjih uspehih in sodelovanju. Še na mnoga leta Bog vas živi.

Čestitke

Družina slovenskih goriških skavtov je z veseljem prejela novico o poroki Marije Bertolini in Marka Fantini. Bivši načelniki in Marku želi srečno pot v zakonu.

DAROVI

- Za katoliški glas: V.F. 20.000 lir.
- Za cerkev v Jazbinah: v spomin na pok. mamo Zdravka Klanjščka daruje N.N. 200.000 lir.
- Za sklad M. Čuk: 3. razred OŠ Oton Župančič 50.000; 4. razred OŠ Oton Župančič 38.000; prvoobhajanci Sv. Ivana v Gorici 25.000 lir.
- Za dom srečanja na Višarjah: Mirjam O. Prašnik namesto cvetja na grob drage mame Zdravka Klanjščka 50.000 lir.
- Za p.d. »Štandrež«: N.N. iz Štandreža 50.000 lir.
- Darovi za barvna okna v Bazovici: Marija Kraljeva 10.000; Marija in Darko v spomin Rudolfa Mahnič 30.000; Jelka Bak 40.000; Albina Umek v spomin moža Ivana Leonardis 200.000; Marija Ravalico 50.000; N.N. iz Gročane 40.000; ob krstu Mateja Tegurnjevega 50.000; Edi Škibin iz Avstralije 500.000 lir.
- Za Marijin dom v Rojanu: Marija Cesar daruje 100.000 lir; ob obletnici smrti očeta Ferdinanda.

ZAHVALA

Globoko ganjeni za izkazano sočutje ob izgubi naše mame in žene

Line

pristrčna hvala gospodu dekanu Antonu Lazarju, pevskim zborom Mirko Filej, Rupa-Peč in Krmin-Plešivo, dirigentoma Nadji Kovic in Francu Valentinčiču, duhovnikom in vernemu ljudstvu, ki ste jo tako številni spremljali v domačo cerkev in na božjo njivo.

Druž. Klanjšček, Prinčič in Cattarin

Jazbine, Krmin, Gorica, 13. junija 1991

Spored od 16. junija do 22. junija 1991

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Sara, mala princeska.« 3. in zadnji del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovenec. 14.10 - 19.00: Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 10.00 Poročila in pregled tiska. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Andrej Capuder: »Rapsodija 20.« Roman. 11.50 Slovenska lahka glasba. 12.40 Z lanskega tekmovanja Seghizzi. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 »Veselo na otroškem valu.« 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester in Komorni zbor RTV Slovenija. Prvi del koncerta, ki je bil v Cankarjevem domu v Ljubljani 4. januarja letos.

Torek: 11.30 Andrej Capuder: »Rapsodija 20.« Roman. 12.40 Z lanskega tekmovanja Seghizzi. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester RTV Slovenija. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Pesniške podobe.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovenec (ponovitev). 11.30 Andrej Capuder: »Rapsodija 20.« Roman. 12.40 Z lanskega tekmovanja Seghizzi. 13.25 Na goriškem valu. 14.10 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Slovenski skladatelji na laserskih ploščah: Dina Slama. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Slovenska literatura na stičišču z italijanskim svetom.

Četrtek: 8.10 Slovensko denarništvo v Trstu. 11.30 Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini.« Dramatizirani roman v 8 delih. 12.00 Spoznavajmo Slovenijo. 12.40 Z lanskega tekmovanja Seghizzi. 14.10 Dvignjena zavesa. 16.00 Mi in glasba. Gallusovo zvočno bogastvo. Koncert smo posneli v cerkvi sv. Franciška v Čedadu 19. maja letos. 17.10 Četrtkova srečanja: Trst je klical.

Petek: 11.30 Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini.« 11.50 Slovenska lahka glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Otroški knjižni sejem.« 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Kulturni dogodki. 17.40 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.30 Turistične razglednice (ponovitev). 10.10 Simfonični orkester RTV Slovenija. 11.40 Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini.« 12.10 Rezija in Kanalska dolina. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Glasbeni sprehodi. 16.00 Moč tišine. 12. oddaja: Neoromantični realizem. 18.00 Stanko Vuk: »Kako srečen bi bil, če bi ti razumela moje besede.« Monodrama.

V ponedeljek, 17. junija, ob 20.30 bo v mali dvorani Župnijskega doma v Štandrežu

ZAKLJUČNI NASTOP

gojencev glasbene šole. Sodeloval bo mladinski pevski zbor.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredištvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštno uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA